1 Macierze

Definicja 1 Niech K będzie ciałem. Prostokątną tablicę

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix},$$

gdzie $a_{ij} \in \mathbb{K}$, i = 1, ..., m, j = 1, ..., n, nazywamy macierzą o wymiarach $m \times n$. Jeżeli m = n, to tablicę A nazywamy macierzą kwadratową stopnia n. Macierz A oznaczamy także symbolem (a_{ij}) .

Elementy a_{ij} , $i=1,\ldots,m$, $j=1,\ldots,n$, nazywamy współrzędnymi macierzy $A=(a_{ij})$. Współrzędna a_{ij} stoi w *i*-tym wierszu oraz *j*-tej kolumnie macierzy $A=(a_{ij})$. Dalej *i*-ty wiersz macierzy $A=(a_{ij})$ będziemy oznaczać przez $A_i=(a_{i1},a_{i2},\ldots,a_{in})$, a *j*-tą kolumnę - $A^j=[a_{1j},a_{2j},\ldots,a_{mj}]$.

Jeżeli $A=(a_{ij})$ jest macierzą kwadratową stopnia n, to główna przekątna tej macierzy składa się z elementów $a_{11}, a_{22}, \ldots, a_{nn}$. Macierz kwadratową $A=(a_{ij})$, której wszystkie elementy poza główną przekątną są zerami nazywamy macierzą diagonalną i oznaczamy symbolem

$$diag(a_{11}, a_{22}, \dots, a_{nn}).$$

Jeżeli $a_{11} = a_{22} = \cdots = a_{nn} = a$, to zamiast diag $(a_{11}, a_{22}, \ldots, a_{nn})$ piszemy diag $_n(a)$ i macierz tę nazywamy macierzą skalarną.

Macierz $\operatorname{diag}_n(1)$ nazywamy macierzą jednostkową i oznaczamy symbolem I_n lub I, jeżeli wymiar macierzy jest ustalony, tzn.

$$I = \left[\begin{array}{cccc} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{array} \right].$$

Zbiór wszystkich macierzy o wymiarach $m \times n$ o wyrazach z ciała \mathbb{K} oznaczamy symbolem $M_{m \times n}(\mathbb{K})$. W zbiorze $M_{m \times n}(\mathbb{K})$ określamy operacje dodawania i mnożenia przez skalary w następujący sposób: dla $A = (a_{ij}), B = (b_{ij}) \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$ i $\alpha \in \mathbb{K}$

$$A + B = (a_{ij}) + (b_{ij}) = (a_{ij} + b_{ij}),$$

$$\alpha A = \alpha(a_{ij}) = (\alpha a_{ij}).$$

Niech $A=(a_{ik})\in M_{r\times m}(\mathbb{K})$ i niech $B=(b_{kj})\in M_{m\times n}(\mathbb{K})$. Wtedy iloczyn macierzy A i B określamy wzorem

$$AB = (c_{ij}) = \left(\sum_{k=1}^{m} a_{ik} b_{kj}\right).$$

Zauważmy, że $AB \in M_{r \times n}(\mathbb{K})$.

Np. Niech

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & 3 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 0 & 3 \\ 2 & -1 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}.$$

Wtedy $A \in M_{3\times 3}(\mathbb{R}), B \in M_{3\times 2}(\mathbb{R})$

$$AB = \begin{bmatrix} 4 & 10 \\ 2 & 5 \\ 2 & 5 \end{bmatrix} \in M_{3 \times 2}(\mathbb{R}).$$

Niech A, B, C, D będą macierzami odpowiednich wymiarów. Wtedy

- na ogół $AB \neq BA$;
- A(BC) = (AB)C;
- (A + B)C = AC + BC, D(A + B) = DA + DB.

Definicja 2 Niech $A = (a_{ij}) \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$. Macierz $(a_{ji}) \in M_{n \times m}(\mathbb{K})$ nazywamy transponowaną macierzą A i oznaczamy symbolem A^T .

Np. Niech

$$A = \left[\begin{array}{rrrr} 1 & 2 & 3 & -2 \\ 2 & 1 & 0 & 7 \\ -1 & 1 & 3 & -5 \end{array} \right].$$

Wtedy

$$A^T = \left[\begin{array}{rrr} 1 & 2 & -1 \\ 2 & 1 & 1 \\ 3 & 0 & 3 \\ -2 & 7 & -5 \end{array} \right].$$

Niech $A, B \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$ i niech $\alpha \in \mathbb{K}$. Wtedy

- $\bullet \ (A^T)^T = A;$
- $\bullet \ (A+B)^T = A^T + B^T;$
- $\bullet \ (\alpha A)^T = \alpha A^T.$

Niech $A = (a_{ik}) \in M_{m \times s}(\mathbb{K})$ i $B = (b_{kj}) \in M_{s \times n}(\mathbb{K})$. Wtedy

$$C = AB = (c_{ij}) = \left(\sum_{k=1}^{s} a_{ik} b_{kj}\right)$$

oraz

$$D = B^T A^T = (d_{ji}) = \left(\sum_{k=1}^{s} b_{jk} a_{ki}\right).$$

Stad

$$c_{ji} = d_{ji} \text{ dla} j = 1, \dots, n, i = 1, \dots, m,$$

tzn. $C^T = D$.

Wykazaliśmy w ten sposób, że

$$(AB)^T = B^T A^T.$$

Można wykazać, że jeżeli iloczyn macierzy A_1, \ldots, A_r jest określony, to

$$(A_1 \cdot \cdots \cdot A_r)^T = A_r^T \cdot \cdots \cdot A_1^T.$$

2 Rząd macierzy

Na wierszach macierzy $A = (a_{ij}) \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$ określamy operacje elementarne:

(I) zamiana miejscami k-tego wiersza z l-tym;

$$A = \begin{bmatrix} A_1 \\ \vdots \\ A_k \\ \vdots \\ A_l \\ \vdots \\ A_m \end{bmatrix} \xrightarrow{A_k \leftrightarrow A_l} A' = \begin{bmatrix} A_1 \\ \vdots \\ A_l \\ \vdots \\ A_k \\ \vdots \\ A_m \end{bmatrix}.$$

(II) dodanie do k-tego wiersza wiersza l-tego pomnożonego przez skalar $\alpha \in \mathbb{K}$;

$$A = \begin{bmatrix} A_1 \\ \vdots \\ A_k \\ \vdots \\ A_l \\ \vdots \\ A_m \end{bmatrix} \xrightarrow{A_k + \alpha A_l} A' = \begin{bmatrix} A_1 \\ \vdots \\ A_k + \alpha A_l \\ \vdots \\ A_l \\ \vdots \\ A_m \end{bmatrix}.$$

Liczba l może być mniejsza niż liczba k.

Definicja 3 Niech $A \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$ i niech $V_k = lin\{A^1, \dots, A^n\}$. Wymiar przestrzeni V_k nazywamy rzędem kolumnowym macierzy A i oznaczamy przez $r_k(A)$.

Definicja 4 Niech $A \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$ i niech $V_w = lin\{A_1, \ldots, A_m\}$. Wymiar przestrzeni V_w nazywamy rzędem wierszowym macierzy A i oznaczamy przez $r_w(A)$.

Zauważmy, że $V_k < \mathbb{R}^m$, $V_w < \mathbb{R}^n$ oraz $r_k(A) \le n$ i $r_w(A) \le m$. Ponadto, operacje elementarne typu (I) i (II) na wierszach macierzy są odwracalne, tzn. jeżeli macierz A' można otrzymać z macierzy A za pomocą jednej operacji elementarnej, to macierz A można otrzymać z A' stosując jedną operację elementarną tego samego typu.

Lemat 1 Niech $A \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$. Jeżeli macierz $A' \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$ powstaje z macierzy A przez zastosowanie skończonej liczby operacji elementarnych na wierszach, to

(i)
$$r_w(A') = r_w(A)$$
;

(ii)
$$r_k(A') = r_k(A)$$
.

, **Dowód.** Wystarczy rozpatrzyć przypadek, gdy macierz A' powstaje z macierzy A w wyniku zastosowania jednej operacji elementarnej.

(i) Ponieważ

$$lin{A_1, \ldots, A_k, \ldots, A_l, \ldots, A_m} = lin{A_1, \ldots, A_l, \ldots, A_k, \ldots, A_m},$$

więc operacja elementarna typu (I) na wierszach macierzy A nie zmienia jej rzędu wierszowego.

Załóżmy teraz, że $A_k' = A_k + \alpha A_l$, $\alpha \in \mathbb{K}$. Wtedy $A_k = A_k' - \alpha A_l$ i w konsekwencji

$$lin{A_1, \ldots, A_k + \alpha A_l, \ldots, A_l, \ldots, A_m} = lin{A_1, \ldots, A_k, \ldots, A_l, \ldots, A_m},$$

co oznacza, że rząd wierszowy macierzy A nie ulega zmianie również w wyniku operacji typu (II).

(ii) Wykażemy, że

$$\sum_{j=1}^{n} \alpha_j A^j = 0 \iff \sum_{j=1}^{n} \alpha_j A'^j = 0.$$

Rozważmy dwa układy równań

$$U : \sum_{j=1}^{n} x_j A^j = 0, \quad U' : \sum_{j=1}^{n} x_j A'^j = 0.$$

Ponieważ układ równań U' powstaje z układu U w wyniku operacji elementarnej typu (I) lub (II) na równaniach, więc łatwo sprawdzić, że układy te są równoważne. W rezultacie każde rozwiązanie $(\alpha_1, \ldots, \alpha_n)$ jednego z tych układów, jest też rozwiązaniem drugiego.

W konsekwencji, każdemu, w szczególności maksymalnemu, liniowo niezależnemu układowi kolumn jednej macierzy odpowiada liniowo niezależny układ kolumn drugiej macierzy (o tych samych numerach), tzn. $r_k(A') = r_k(A)$.

Twierdzenie 1 Niech $A \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$. Wtedy $r_w(A) = r_k(A)$.

Dowód. Jeżeli A jest macierzą zerową, tzn. $a_{ij} = 0$ dla i = 1, ..., m, j = 1, ..., n, to twierdzenie jest oczywiste.

Załóżmy, że A nie jest macierzą zerową. Wtedy po skończonej liczbie operacji elementarnych na wierszach macierzy A otrzymamy macierz

$$B = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} & \dots & b_{1k} & \dots & b_{1n} \\ 0 & b_{22} & \dots & b_{2k} & \dots & b_{2n} \\ 0 & 0 & \ddots & b_{kk} & \dots & b_{kn} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & & \vdots & & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix},$$

gdzie $b_{11} \cdot \cdot \cdot \cdot b_{kk} \neq 0$.

Z lematu wynika, że

$$r_w(B) = r_w(A)$$
 oraz $r_k(B) = r_k(A)$.

Wystarczy więc wykazać, że $r_w(B) = r_k(B)$.

Załóżmy, że

$$\alpha_1 B_1 + \alpha_2 B_2 + \dots + \alpha_k B_k = 0.$$

Wtedy

$$(\alpha_1 b_{11}, \alpha_1 b_{12} + \alpha_2 b_{22}, \dots, \alpha_1 b_{1n} + \alpha_2 b_{2n} + \dots + \alpha_k b_{kn}) = 0.$$

Stąd

$$\begin{cases} \alpha_1 b_{11} = 0, \\ \alpha_1 b_{12} + \alpha_2 b_{22} = 0, \\ \vdots \\ \alpha_1 b_{1n} + \alpha_2 b_{2n} + \dots + \alpha_k b_{kn} = 0. \end{cases}$$

W rezultacie $\alpha_1 = \alpha_2 = \cdots = \alpha_k = 0$, co oznacza, że $r_w(B) = k$ i $r_k(B) \le k$.

Analogicznie wykazujemy, że wektory kolumnowe B^1, \ldots, B^k macierzy B są liniowo niezależne, tzn. $r_k(B) = k$.

Definicja 5 Niech $A \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$. Liczbę $r_w(A) = r_k(A)$ nazywamy rzędem macierzy A i oznaczamy symbolem rankA.

Np. Niech

$$A = \left[\begin{array}{ccc} 0 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 2 & 2 & 3 \end{array} \right].$$

Wtedy

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 2 & 2 & 3 \end{bmatrix} \quad \begin{array}{c} w_1 \leftrightarrow w_2 \\ \sim \end{array} \quad \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 3 \end{bmatrix} \quad \begin{array}{c} w_3 - 2w_1 \\ \sim \end{array} \quad \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

W rezultacie rankA = 3.

Ponieważ rząd macierzy A jest równy maksymalnej liczbie wektorów wierszowych lub kolumnowych macierzy A, które są liniowo niezależne, więc

$$rank A^T = rank A.$$

Twierdzenie 2 Niech $A \in M_{m \times s}(\mathbb{K})$ i niech $B \in M_{s \times n}(\mathbb{K})$. Wtedy

 $rankAB \leq min(rankA, rankB)$.

Dowód. Niech C = AB. Wtedy

$$C_i = A_i B \text{ oraz } C^j = A B^j \text{ dla } i = 1, ..., m, j = 1, ..., n.$$

Ponieważ

$$\operatorname{rank} A = \dim \operatorname{lin} \{A_1, \dots, A_m\}$$

oraz odpowiednie przestawienie wierszy w macierzy A powoduje takie samo przestawienie wierszy w macierzy C i operacja ta nie zmienia rzędu macierzy, więc możemy założyć, że bazę przestrzeni $\lim\{A_1,\ldots,A_m\}$ stanowią wektory A_1,\ldots,A_{r_1} . Wtedy $\operatorname{rank} A=r_1$ i dla $r_1< k\leq m$

$$A_k = \sum_{i=1}^{r_1} \alpha_{ki} A_i.$$

Stąd

$$C_k = A_k B = \left(\sum_{i=1}^{r_1} \alpha_{ki} A_i\right) B =$$

$$= \sum_{i=1}^{r_1} \alpha_{ki}(A_i B) = \sum_{i=1}^{r_1} \alpha_{ki} C_i.$$

Wynika stąd, że

$$lin{C1,..., Cm} = lin{C1,..., Cr1}.$$

W konsekwencji

$$\operatorname{rank} C = \dim \operatorname{lin} \{C_1, \dots, C_m\} \le r_1 = \operatorname{rank} A.$$

Ponieważ $\mathrm{rank}A^T=\mathrm{rank}A$ i $\mathrm{rank}AB\leq\mathrm{rank}A,$ więc

$$\operatorname{rank} AB = \operatorname{rank} ((AB)^T) = \operatorname{rank} (B^T A^T) \le \operatorname{rank} B^T = \operatorname{rank} B.$$

Zbiór wszystkich macierzy kwadratowych stopnia n o wyrazach z ciała \mathbb{K} oznaczamy symbolem $M_n(\mathbb{K})$. Zbiór $M_n(\mathbb{K})$ jest przestrzenią liniową nad ciałem \mathbb{K} . Ponadto, iloczyn dwóch macierzy ze zbioru $M_n(\mathbb{K})$ należy do zbioru $M_n(\mathbb{K})$ oraz w zbiorze $M_n(\mathbb{K})$ zachodzą prawa łączności i rozdzielności mnożenia względem dodawania.

Definicja 6 Zbiór $M_n(\mathbb{K})$ macierzy kwadratowych ustalonego stopnia n z działaniami dodawania i mnożenia macierzy nazywamy łącznym pierścieniem macierzowym. Jeżeli uwzględnimy mnożenie macierzy przez skalary $\alpha \in \mathbb{K}$, (które spełnia warunek $\alpha AB = (\alpha A)B = A(\alpha B)$) to zbiór $M_n(\mathbb{K})$ nazywamy algebrą macierzy nad ciałem \mathbb{K} .

6

Niech I będzie macierzą jednostkową stopnia n. Wtedy $I = (\delta_{kj})$, gdzie

$$\delta_{kj} = \begin{cases} 1, & \text{jeżeli } k = j, \\ 0, & \text{jeżeli } k \neq j. \end{cases}$$

Symbol δ_{kj} nazywamy symbolem Kroneckera.

Niech
$$A \in M_n(\mathbb{K})$$
 i niech $\operatorname{diag}_n(\alpha) = \alpha I = \begin{bmatrix} \alpha & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & \alpha & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \cdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & \alpha \end{bmatrix}$ będzie macierzą

skalarną. Wtedy, łatwo sprawdzić, że

$$IA = A = AI$$

oraz

$$\operatorname{diag}_n(\alpha)A = \alpha A = A\operatorname{diag}_n(\alpha).$$

Oznacza to, że iloczyn macierzy skalarnej $\operatorname{diag}_n(\alpha)$ i dowolnej macierzy $A \in M_n(\mathbb{K})$ jest przemienny.

Twierdzenie 3 Jeżeli iloczyn macierzy $B \in M_n(\mathbb{K})$ i dowolnej macierzy $A \in M_n(\mathbb{K})$ jest przemienny, to macierz B jest skalarna.

Dowód. Niech $E_{ij} \in M_n(\mathbb{K})$ będzie macierzą, w której na przecięciu *i*-tego wiersza i j-tej kolumny stoi jedynka, a pozostałe elementy są zerami. Ponieważ iloczyn macierzy $B \in M_n(\mathbb{K})$ i dowolnej macierzy $A \in M_n(\mathbb{K})$ jest przemienny, więc w szczególności

$$BE_{ij} = E_{ij}B, \quad i, j = 1, \dots, n.$$

Wykonując mnożenie w powyższej równości, otrzymujemy

$$\begin{bmatrix} 0 & \cdots & b_{1i} & \cdots & 0 \\ 0 & \cdots & b_{2i} & \cdots & 0 \\ \vdots & \cdots & \vdots & \cdots & \vdots \\ 0 & \cdots & b_{ni} & \cdots & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \cdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 0 \\ b_{j1} & b_{j2} & \cdots & b_{jn} \\ 0 & 0 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \cdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 0 \end{bmatrix}.$$

Macierze te mają odpowiednio jedną niezerową kolumnę (j-tą) i jeden niezerowy wiersz (i-ty). Z ich równości wynika, że $b_{ki}=0$ dla $k\neq i$ oraz $b_{ii}=b_{jj}$ dla wszystkich par $i,j=1,\ldots,n$.

Definicja 7 Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$. Jeżeli istnieje taka macierz $B \in M_n(\mathbb{K})$, że

$$AB = I = BA$$
.

to macierz A nazywamy odwracalną, a macierz B nazywamy macierzą odwrotną do A i oznaczamy A^{-1} .

Zauważmy, że jeżeli macierz odwrotna A^{-1} istnieje, to jest ona wyznaczona jednoznacznie.

Istotnie, załóżmy, że A^{-1} i A'^{-1} są macierzami odwrotnymi do A. Wtedy

$$A'^{-1} = A'^{-1}I = A'^{-1}(AA^{-1}) = (A'^{-1}A)A^{-1} = IA^{-1} = A^{-1}.$$

Definicja 8 Macierz $A \in M_n(\mathbb{K})$ nazywamy nieosobliwą, jeżeli rankA = n. Jeżeli rankA < n, to macierz A nazywamy osobliwą.

Twierdzenie 4 Macierz $A \in M_n(\mathbb{K})$ jest odwracalna wtedy i tylko wtedy, gdy jest nie-osobliwa.

Dowód. Jeżeli AB = I (lub BA = I), to

$$n = \operatorname{rank} I = \operatorname{rank} AB \le \min(\operatorname{rank} A, \operatorname{rank} B) \le n.$$

Stąd rankA = n.

Jeżeli rank A = n, to

$$lin{I^1, ..., I^n} = \mathbb{R}^n = lin{A^1, ..., A^n}.$$

Stad

$$E^{j} = \sum_{i=1}^{n} b_{ij} A^{i}$$
 dla $j = 1, \dots, n$,

przy czym współczynniki b_{ij} tworzące macierz $B=(b_{ij})\in M_n(\mathbb{K})$ są wyznaczone jednoznacznie.

Z równości tej wynika, że

$$\delta_{kj} = \sum_{i=1}^{n} b_{ij} a_{ki} = \sum_{i=1}^{n} a_{ki} b_{ij} \text{ dla } j, k = 1, \dots, n.$$

W konsekwencji I = AB.

Zauważmy, że jeżeli macierz A jest nieosobliwa, to macierz A^T również jest nieosobliwa. Z pierwszej części dowodu wynika, że istnieje taka macierz $C \in M_n(\mathbb{K})$, że $A^TC = I$. Wtedy

$$I = I^{T} = (A^{T}C)^{T} = C^{T}(A^{T})^{T} = C^{T}A.$$

W rezultacie

$$AB = I = C^T A.$$

Stąd
$$B = C^T = A^{-1}$$
.

Wniosek 1 Jeżeli $B \in M_m(\mathbb{K})$ i $C \in M_n(\mathbb{K})$ są macierzami nieosobliwymi i $A \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$, to

$$rankBAC = rankA$$
.

Dowód. Ponieważ

$$\operatorname{rank} BAC \le \operatorname{rank} BA = \operatorname{rank} BA(CC^{-1}) =$$

$$= \operatorname{rank} (BAC)C^{-1} \le \operatorname{rank} BAC,$$

więc rankBAC = rankBA.

Analogicznie wykazujemy, że rankBA = rankA.

Wniosek 2 Jeżeli $A, B \in M_n(\mathbb{K})$ i AB = I lub BA = I, to $B = A^{-1}$.

Dowód. Jeżeli AB = I, to rankA = n, co oznacza, że macierz A jest odwracalna. \square

Wniosek 3 Jeżeli $A, B, \ldots, C, D \in M_n(\mathbb{K})$ są macierzami nieosobliwymi, to iloczyn $AB \cdots CD$ jest macierzą nieosobliwą oraz

$$(AB \cdots CD)^{-1} = D^{-1}C^{-1} \cdots B^{-1}A^{-1}.$$

Dowód. Nieosobliwość macierzy $AB \cdots CD$ jest oczywista (na mocy pierwszego wniosku). Niech $G = AB \cdots CD$. Wtedy

$$G(D^{-1}C^{-1}\cdots B^{-1}A^{-1}) = AB\cdots C(DD^{-1})C^{-1}\cdots B^{-1}A^{-1} =$$

$$= AB\cdots (CC^{-1})\cdots B^{-1}A^{-1} = \dots = I.$$

Niech $E_{st} \in M_m(\mathbb{K})$ będzie macierzą, w której na przecięciu s-tego wiersza i t-tej kolumny stoi jedynka, a pozostałe elementy są zerami. W zbiorze $M_n(\mathbb{K})$ definiujemy macierze elementarne dla $s \neq t$:

•
$$F_{st} = I - E_{ss} - E_{tt} + E_{st} + E_{ts} =$$

•
$$F_{st}(\lambda) = I + \lambda E_{st} =$$

$$= \begin{bmatrix} 1 & & & & & & \\ & \ddots & & & & & \\ & & 1 & & \lambda & & \\ & & & \ddots & & & \\ & & & 1 & & \\ & & & \ddots & & \\ & & & & 1 \end{bmatrix};$$

•
$$F_s(\lambda) = I + (\lambda - 1)E_{ss} = \operatorname{diag}(1, \dots, 1, \lambda, 1, \dots, 1), \quad \lambda \neq 0.$$

Niech $A \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$. Można łatwo sprawdzić, że macierz B = FA powstaje z macierzy A w wyniku operacji elementarnej typu (I) na wierszach macierzy A, gdy $F = F_{st}$ lub operacji typu (II), gdy $F = F_{st}(\lambda)$. Jeżeli $F = F_s(\lambda)$, to mówimy, że macierz B powstała z macierzy A w wyniku operacji typu (III) na jej wierszach. (Pomnożenie s-tego wiersza macierzy A przez λ .) Podobnie, macierz C = AF, gdzie $F \in M_n(\mathbb{K})$ jest macierzą elementarną, powstaje z macierzy A w wyniku operacji elementarnych na jej kolumnach. Ponieważ w wyniku operacji elementarnych typu (I) i (II) na wierszach macierzy A możemy otrzymać macierz, w której w lewym górnym rogu stoi nieosobliwa macierz diagonalna wymiarów $r \times r$, gdzie r = rank A (jeżeli r = 0, to A jest macierzą zerową) oraz

$$\operatorname{diag}(a_1, \dots, a_r, 0, \dots, 0) = \begin{bmatrix} 1 & & & 0 \\ & \ddots & & & \\ & & 1 & & \\ & & & 0 & \\ & & & \ddots & \\ & & & & 0 \end{bmatrix},$$

więc zastosowanie operacji elementarnych typu (III)umożliwia doprowadzenie macierzy ${\cal A}$ do postaci

$$\left[\begin{array}{cc} I_r & 0 \\ 0 & 0 \end{array}\right],$$

gdzie I_r jest macierzą jednostkową stopnia r, a 0 oznaczają macierze zerowe stopni $r \times (n-r)$, $(m-r) \times r$, $(m-r) \times (n-r)$, odpowiednio.

W rezultacie

$$P_k P_{k-1} \cdots P_1 A Q_1 Q_2 \cdots Q_l = \begin{bmatrix} I_r & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix},$$

gdzie P_i i Q_j są pewnymi macierzami elementarnymi stopni m i n, odpowiednio. Ponieważ operacje elementarne są odwracalne, więc istnieją macierze odwrotne

$$F_{st}^{-1} = F_{st}, \quad F_{st}(\lambda)^{-1} = F_{st}(-\lambda), \quad F_{s}(\lambda)^{-1} = F_{s}(\lambda^{-1})$$

oraz macierze $P = P_k P_{k-1} \cdots P_1$ i $Q = Q_1 Q_2 \cdots Q_l$ są odwracalne. Ponadto,

$$P^{-1} = P_1^{-1} \cdots P_k^{-1}, \quad Q^{-1} = Q_l^{-1} \cdots Q_1^{-1}.$$

Zauważmy, że macierze P_i^{-1} i Q_j^{-1} są również elementarne.

Definicja 9 Niech $A, B \in M_{m \times n}(\mathbb{K})$. Mówimy, że macierze A i B są równoważne (ozn. $A \sim B$), jeżeli istnieją takie nieosobliwe macierze $P \in M_m(\mathbb{K})$ i $Q \in M_n(\mathbb{K})$, że B = PAQ.

Ponieważ relacja \sim jest relacją równoważności, więc zbiór $M_{m\times n}(\mathbb{K})$ dzieli się na rozłączne klasy macierzy równoważnych. Macierze należące do tej samej klasy mają taki sam rząd.

Twierdzenie 5 Zbiór $M_{m \times n}(\mathbb{K})$ dzieli się na p = min(m, n) + 1 klas macierzy równoważnych. Do jednej klasy należą wszystkie macierze o tym samym rzędzie.

Wniosek 4 Każda nieosobliwa macierz kwadratowa jest iloczynem pewnej liczby macierzy elementarnych.

Dowód. Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$ będzie macierzą nieosobliwą. Ponieważ rankI = rankA = n, więc macierz A leży w tej samej klasie równoważności co macierz I. Wtedy

$$P_k P_{k-1} \cdots P_1 A Q_1 Q_2 \cdots Q_l = I,$$

gdzie P_i i Q_j są macierzami elementarnymi.

Stad

$$A = P_1^{-1} \cdots P_k^{-1} Q_l^{-1} \cdots Q_1^{-1}. \tag{*}$$

Zauważmy, że z równości (*) wynika

$$A^{-1} = Q_1 Q_2 \cdots Q_l P_k P_{k-1} \cdots P_1.$$

Ponadto, gdybyśmy rozpatrzyli macierz rozszerzoną A|I i ograniczyli się do operacji elementarnych na jej wierszach, to w przypadku nieosobliwej macierzy $A \in M_n(\mathbb{K})$ otrzymalibyśmy ciąg

$$A|I \xrightarrow{P_1} P_1 A|P_1 I \xrightarrow{P_2} \cdots \xrightarrow{P_k} P_k \cdots P_1 A|P_k \cdots P_1 I = I|B.$$

Ciąg ten kończymy w k-tym kroku, gdy po lewej stronie w miejscu macierzy A otrzymamy macierz I. Wtedy po prawej stronie otrzymujemy macierz odwrotną do A, tzn. $B = A^{-1}$. Jeżeli macierz A jest osobliwa, to w wyniku tych operacji po lewej stronie otrzymamy macierz schodkową pozwalającą wyznaczyć rząd r < n macierzy A.

Przykład

Niech

$$A = \left[\begin{array}{ccc} 0 & 2 & 0 \\ 1 & 1 & -1 \\ 2 & 1 & -1 \end{array} \right].$$

Wtedy

$$A|I = \begin{bmatrix} 0 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & -1 & 0 & 1 & 0 \\ 2 & 1 & -1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad w_1 \leftrightarrow w_2$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & -1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad w_3 - 2w_1$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 1 & 0 & -2 & 1 \end{bmatrix} \quad v_2$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 1 & 0 & -2 & 1 \end{bmatrix} \quad w_1 - w_2$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 1 & 0 & -2 & 1 \end{bmatrix} \quad w_3 + w_2$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 & -\frac{1}{2} & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 1 & 0 & -2 & 1 \end{bmatrix} \quad w_3 + w_1$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 & -\frac{1}{2} & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & -2 & 1 \end{bmatrix} \quad w_3 + w_1$$

$$\sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & -1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{1}{2} & -2 & 1 \end{bmatrix}.$$

Stad

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} 0 & -1 & 1 \\ \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ \frac{1}{2} & -2 & 1 \end{bmatrix}.$$

3 Wyznaczniki

Definicja 10 Niech $x = (x_1, x_2), y = (y_1, y_2) \in \mathbb{R}^2$. Zbiór

$$R(x,y) = \{ z \in \mathbb{R}^2 \colon \exists \lambda, \gamma \in [0,1] \ z = \lambda x + \gamma y \}$$

nazywamy równoległobokiem rozpiętym na wektorach x i y.

Równoległobok R(x,y) ma wierzchołki w punktach 0, x,y,x+y. Można wykazać, że pole powierzchni równoległoboku R(x,y) jest równe

$$|x_1y_2 - x_2y_1|$$
.

Liczbę $x_1y_2-x_2y_1$ nazywamy wyznacznikiem macierzy $\begin{bmatrix} x_1 & y_1 \\ x_2 & y_2 \end{bmatrix}$ i oznaczamy symbolem

$$\det \begin{bmatrix} x_1 & y_1 \\ x_2 & y_2 \end{bmatrix} \quad \text{lub} \quad \begin{vmatrix} x_1 & y_1 \\ x_2 & y_2 \end{vmatrix}.$$

Definicja 11 Niech $x=(x_1,x_2,x_3), y=(y_1,y_2,y_3), z=(z_1,z_2,z_3) \in \mathbb{R}^3$. Zbiór

$$R(x, y, z) = \{u \in \mathbb{R}^3 : \exists \lambda, \gamma, \delta \in [0, 1] \ z = \lambda x + \gamma y + \delta z\}$$

 $nazywamy \ r\'ownoległościanem \ rozpiętym \ na \ wektorach \ x, \ y, \ z.$

Można wykazać, że objętość równoległościanu R(x, y, z) wynosi

$$\begin{vmatrix} x_1 & y_1 & z_1 \\ x_2 & y_2 & z_2 \\ x_3 & y_3 & z_3 \end{vmatrix} =$$

$$= |x_1 y_2 z_3 + x_3 y_1 z_2 + x_2 y_3 z_1 - x_3 y_2 z_1 - x_1 y_3 z_2 - x_2 y_1 z_3|.$$
 (*)

Liczba (*) jest równa wartości bezwzględnej wyznacznika macierzy $\begin{bmatrix} x_1 & y_1 & z_1 \\ x_2 & y_2 & z_2 \\ x_3 & y_3 & z_3 \end{bmatrix}.$ Wzory te można uogólnić do n-wymiarowych równoległościanów.

Definicja 12 Niech $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$. Wyznacznikiem macierzy A nazywamy liczbę

$$det A = \begin{vmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \dots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = \sum_{\sigma \in S_n} sgn\sigma a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \cdots a_{n\sigma(n)}.$$

Innymi słowy, wyznacznik macierzy A to suma algebraiczna wszystkich możliwych iloczynów po n wyrazów macierzy, przy czym w każdym iloczynie występuje dokładnie jeden wyraz z każdego wiersza i z każdej kolumny. Łącznie suma ta zawiera n! składników. Składniki odpowiadające permutacjom σ , które są parzyste występują ze znakiem +, a składniki odpowiadające permutacjom nieparzystym - ze znakiem -.

Np. dla n = 2 mamy

$$A = \left[\begin{array}{cc} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{array} \right]$$

oraz

$$\det A = \sum_{\sigma \in S_2} \operatorname{sgn} \sigma a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} = \operatorname{sgn} \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 2 \end{pmatrix} a_{11} a_{22} + \operatorname{sgn} \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} a_{12} a_{21} = a_{11} a_{22} - a_{12} a_{21}.$$

Podobnie, dla n = 3 mamy

$$A = \left[\begin{array}{ccc} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{array} \right]$$

oraz

$$\det A = \sum_{\sigma \in S_3} \operatorname{sgn} \sigma a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} a_{3\sigma(3)} = a_{11} a_{22} a_{33} + a_{12} a_{23} a_{31} + a_{13} a_{21} a_{32} - a_{13} a_{22} a_{31} - a_{11} a_{23} a_{32} - a_{12} a_{21} a_{33}.$$

Do obliczania wyznacznika macierzy stopnia 3 stosujemy schemat Sarrusa: Z prawej strony macierzy A dopisujemy dwie pierwsze kolumny tej macierzy, a następnie wyznacznik obliczamy zgodnie z poniższym schematem. Strzałki skierowane w dół wskazują iloczyny występujące ze znakiem +, a strzałki skierowane w górę wskazują iloczyny występujące ze znakiem -.

$$\det A = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & a_{21} & a_{22} & = \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & a_{31} & a_{32} \end{vmatrix}$$

$$= \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & & & \\ & \searrow & & \searrow \nearrow & & \searrow \nearrow & & \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & & & a_{21} & a_{22} & = \\ & \nearrow & & \searrow \nearrow & & \searrow \nearrow & & \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & & & a_{31} & a_{32} \end{vmatrix}$$

$$= a_{11}a_{22}a_{33} + a_{12}a_{23}a_{31} + a_{13}a_{21}a_{32} - a_{13}a_{22}a_{31} - a_{11}a_{23}a_{32} - a_{12}a_{21}a_{33}.$$

Ponieważ macierz kwadratową $A \in M_n(\mathbb{K})$ możemy rozpatrywać jako kolumnę wierszy

$$A = [A_1, \dots, A_n]$$

lub wiersz kolumn

$$A = (A^1, \dots, A^n),$$

więc wyznacznik macierzy A możemy rozpatrywać jako funkcję kolumn lub wierszy tej macierzy:

$$\det A = |A^1, \dots, A^n| = |A_1, \dots, A_n|.$$

Twierdzenie 6 Niech $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$ i niech $\tau \in S_n$. Jeżeli macierz $B = (b_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$ powstaje z macierzy A przez przestawienie kolumn zgodnie z permutacją τ (tzn. $B^i = A^{\tau(i)}$), to

$$detB=sgn\tau\,detA.$$

Dowód. Wprost z definicji

$$\det B = \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \sigma b_{1\sigma(1)} b_{2\sigma(2)} \cdots b_{n\sigma(n)} = \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \sigma a_{1\tau\sigma(1)} a_{2\tau\sigma(2)} \cdots a_{n\tau\sigma(n)}.$$

Ponieważ $(\operatorname{sgn}\tau)^2 = 1$, więc

$$\det B = \sum_{\sigma \in S_n} (\operatorname{sgn}\tau)^2 \operatorname{sgn}\sigma a_{1\tau\sigma(1)} a_{2\tau\sigma(2)} \cdots a_{n\tau\sigma(n)} =$$

$$= \operatorname{sgn} \tau \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \tau \operatorname{sgn} \sigma a_{1\tau\sigma(1)} a_{2\tau\sigma(2)} \cdots a_{n\tau\sigma(n)}.$$

Niech $\kappa = \tau \sigma$. Ponieważ σ przebiega zbiór S_n , więc permutacja κ także przebiega zbiór S_n . Ponadto, $\operatorname{sgn} \tau \operatorname{sgn} \sigma = \operatorname{sgn} \tau \sigma$. W rezultacie

$$\det B = \operatorname{sgn}\tau \sum_{\kappa \in S_n} \operatorname{sgn}\kappa a_{1\kappa(1)} a_{2\kappa(2)} \cdots a_{n\kappa(n)} = \operatorname{sgn}\tau \det A.$$

Twierdzenie 7 Niech $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$. Wtedy

$$detA^T = detA.$$

Dowód. Oznaczmy elementy macierzy A^T przez a_{ij}^T , tzn. $a_{ij}^T=a_{ji}$. Zauważmy, że dla dowolnej liczby $k\in\{1,\ldots,n\}$ i dla dowolnej permutacji $\sigma\in S_n$ mamy

$$k = (\sigma^{-1}\sigma)(k) = \sigma^{-1}(\sigma(k)).$$

Ponadto, w każdym iloczynie $a_{1\sigma(1)}a_{2\sigma(2)}\cdots a_{n\sigma(n)}$ możemy dowolnie przestawić czynniki. Stąd

$$a_{1\sigma(1)}a_{2\sigma(2)}\cdots a_{n\sigma(n)} = a_{\sigma^{-1}(1)\sigma^{-1}(\sigma(1))}a_{\sigma^{-1}(2)\sigma^{-1}(\sigma(2))}\cdots a_{\sigma^{-1}(n)\sigma^{-1}(\sigma(n))} =$$

$$= a_{\sigma^{-1}(1)1}a_{\sigma^{-1}(2)2}\cdots a_{\sigma^{-1}(n)n} = a_{1\sigma^{-1}(1)}^Ta_{2\sigma^{-1}(2)}^T\cdots a_{n\sigma^{-1}(n)}^T.$$

Ponieważ $({\rm sgn}\sigma)^2=1$ oraz

$$sgn\sigma^{-1} = sgn\sigma^{-1}(sgn\sigma)^2 = (sgn\sigma^{-1}sgn\sigma)sgn\sigma = sgn(\sigma^{-1}\sigma)sgn\sigma = sgn\sigma,$$

więc

$$\det A = \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \sigma a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \cdots a_{n\sigma(n)} =$$

$$= \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \sigma^{-1} a_{1\sigma^{-1}(1)}^T a_{2\sigma^{-1}(2)}^T \cdots a_{n\sigma^{-1}(n)}^T =$$

$$= \sum_{tau \in S_n} \operatorname{sgn} \tau a_{1\tau(1)}^T a_{2\tau(2)}^T \cdots a_{n\tau(n)}^T = \det A^T.$$

Uwaga

Ostatnie twierdzenie głosi, że każda własność wyznaczników dotycząca kolumn macierzy jest słuszna również dla wierszy i każda własność wyznaczników dotycząca wierszy macierzy jest słuszna również dla kolumn.

Wniosek 5 Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$ i niech $\chi(\mathbb{K}) \neq 2$. Jeżeli $A^i = A^j$ dla pewnych $i, j \in \{1, \ldots, n\}, i \neq j$, to det A = 0.

Dowód. Niech $A = (A^1, \ldots, A^i, \ldots, A^j, \ldots, A^n)$, $A^i = A^j$, i niech $\tau = (i \ j)$. Wtedy macierz B otrzymana z macierzy A przez przestawienie jej kolumn zgodnie z permutacją τ jest równa macierzy A. W rezultacie

$$\det A = \det B = \operatorname{sgn} \tau \det A = -\det A.$$

Stad

$$2\det A = 0.$$

Ponieważ $\chi(\mathbb{K}) \neq 2$, więc detA = 0.

Twierdzenie 8 Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$, $A_k = \beta B_k + \gamma C_k$ i niech $B = [A_1, \dots, A_{k-1}, B_k, A_{k+1}, \dots, A_n]$, $C = [A_1, \dots, A_{k-1}, C_k, A_{k+1}, \dots, A_n]$. Wtedy

$$detA = \beta detB + \gamma detC.$$

Dowód. Ponieważ

$$\det A = \det[A_1, \dots, A_k, \dots, A_n] =$$

$$= \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \sigma a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \cdots a_{n\sigma(n)} = \sum_{\sigma \in S_n} p_{\sigma} a_{k\sigma(k)},$$

gdzie współczynniki p_{σ} nie zależą od elementów wiersza A_k , więc grupując odpowiednio wyrazy i przyjmując oznaczenie $\sum_{\sigma(k)=j} p_{\sigma} = \alpha_j$ otrzymamy

$$\det A = \sum_{j=1}^{n} \alpha_j a_{kj}.$$

W rezultacie

$$\det A = \det[A_1, \dots, \beta B_k + \gamma C_k, \dots, A_n] = \sum_{j=1}^n \alpha_j (\beta b_{kj} + \gamma c_{kj}) =$$
$$= \beta \sum_{j=1}^n \alpha_j b_{kj} + \gamma \sum_{j=1}^n \alpha_j c_{kj} = \beta \det B + \gamma \det C.$$

Twierdzenie 9 Niech $I \in M_n(\mathbb{K})$ będzie macierzą jednostkową. Wtedy

$$detI = 1$$
.

Dowód. Zauważmy, że $I = (\delta_{ij})$, gdzie

$$\delta_{ij} = \begin{cases} 1, \text{ jeżeli } i = j, \\ 0, \text{ jeżeli } i \neq j. \end{cases}$$

W konsekwencji

$$\det I = \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \sigma \delta_{1\sigma(1)} \delta_{2\sigma(2)} \cdots \delta_{n\sigma(n)}.$$

Ponadto,

$$\delta_{1\sigma(1)}\delta_{2\sigma(2)}\cdots\delta_{n\sigma(n)}\neq 0 \iff \sigma=\varepsilon$$

oraz

$$\operatorname{sgn}\varepsilon\delta_{1\varepsilon(1)}\delta_{2\varepsilon(2)}\cdots\varepsilon_{n\sigma(n)}=1.$$

W rezultacie

$$\det I = 1.$$

Twierdzenie 10 Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$ i niech $\lambda \in \mathbb{K}$. Wtedy

$$det\lambda A = \lambda^n det A.$$

Dowód.

$$\det \lambda A = \det[\lambda A_1, \lambda A_2, \dots, \lambda A_n] =$$

$$= \lambda \det[A_1, \lambda A_2, \dots, \lambda A_n] = \lambda^2 \det[A_1, A_2, \dots, \lambda A_n] =$$

$$= \dots = \lambda^n \det[A_1, A_2, \dots, A_n] = \lambda^n \det A.$$

Twierdzenie 11 Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$ i niech $A_k = (0, ..., 0)$ dla pewnego $k \in \{1, ..., n\}$. Wtedy det A = 0.

Dowód.

$$\det A = \det[A_1, \dots, A_k, \dots, A_n] =$$

$$= \det[A_1, \dots, 2A_k, \dots, A_n] =$$

$$= 2\det[A_1, \dots, A_k, \dots, A_n] = 2\det A.$$

Stad $\det A = 0$.

Twierdzenie 12 Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$ i niech $B \in M_n(\mathbb{K})$ będzie macierzą otrzymaną w wyniku stosowania operacji elementarnych typu (II) na wierszach macierzy A. Wtedy det A = det B.

Dowód. Załóżmy, że macierz B powstaje przez dodanie do wiersza A_s wiersza A_t pomnożonego przez λ . Wtedy

$$\det B = \det[A_1, \dots, A_s + \lambda A_t, \dots, A_t, \dots, A_n] =$$

$$= \det[A_1, \dots, A_s, \dots, A_t, \dots, A_n] + \det[A_1, \dots, \lambda A_t, \dots, A_t, \dots, A_n] =$$

$$= \det[A_1, \dots, A_s, \dots, A_t, \dots, A_n] + \lambda \det[A_1, \dots, A_t, \dots, A_t, \dots, A_n] =$$

$$= \det[A_1, \dots, A_s, \dots, A_t, \dots, A_t, \dots, A_n] = \det A.$$

Definicja 13 Macierz $A \in M_n(\mathbb{K})$ nazywamy macierzą górnotrójkątną, jeżeli

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & a_{nn} \end{bmatrix}.$$

Analogicznie definiujemy macierz dolnotrójkatna.

Twierdzenie 13 Niech $A=(a_{ij})\in M_n(\mathbb{K})$ będzie macierzą górnotrójkątną. Wtedy $det A=a_{11}a_{22}\cdot \cdots \cdot a_{nn}.$

Dowód.

$$\det A = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = a_{nn} \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 1 \end{vmatrix}.$$

Zauważmy, że

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 1 \end{bmatrix} \begin{array}{c} w_1 - a_{1n} w_n \\ w_2 - a_{2n} w_n \\ \vdots \\ w_{n-1} - a_{n-1n} w_n \end{array} \sim \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & 0 \\ 0 & a_{22} & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 1 \end{bmatrix}.$$

W konsekwencji

$$\det A = a_{nn} \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & 0 \\ 0 & a_{22} & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 1 \end{vmatrix}.$$

Powtarzając tę procedurę kolejno na wierszach $A_{n-1}, A_{n-2}, \ldots, A_1$, otrzymamy

$$\det A = a_{11}a_{22} \cdot \dots \cdot a_{nn} \begin{vmatrix} 1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & 1 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 1 \end{vmatrix} =$$

$$= a_{11}a_{22} \cdot \dots \cdot a_{nn} \det I = a_{11}a_{22} \cdot \dots \cdot a_{nn}.$$

Definicja 14 Niech $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$. Wyznacznik macierzy otrzymanej z macierzy A przez skreślenie i-tego wiersza i j-tej kolumny oznaczamy symbolem M_{ij} i nazywamy minorem macierzy A odpowiadającym elementowi a_{ij} . Liczbę $A_{ij} = (-1)^{i+j} M_{ij}$ nazywamy dopełnieniem algebraicznym elementu a_{ij} .

Twierdzenie 14 Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$. Jeżeli

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{bmatrix},$$

to

$$detA = a_{11}M_{11} = a_{11}A_{11}.$$

Dowód. Ponieważ $\det A = \det A^T$ oraz a_{11} jest jedynym niezerowym elementem pierwszej kolumny macierzy A, więc $a_{\sigma(1)1} = 0$ dla każdej takiej permutacji $\sigma \in S_n$, że $\sigma(1) \neq 1$ oraz

$$\det A = \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \sigma a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \cdots a_{\sigma(n)n} =$$

$$\sum_{\sigma \in S_n, \ \sigma(1)=1} \operatorname{sgn} \sigma a_{\sigma(1)1} a_{\sigma(2)2} \cdots a_{\sigma(n)n}.$$

Ponieważ zbiór wszystkich permutacji $\sigma \in S_n$ pozostawiających element 1 na miejscu można utożsamić ze zbiorem S_{n-1} wszystkich permutacji zbioru $\{2, \ldots, n\}$, więc

$$\det A = a_{11} \sum_{\sigma \in S_{n-1}} \operatorname{sgn} \sigma a_{\sigma(2)2} \cdots a_{\sigma(n)n} =$$

$$= a_{11} \begin{vmatrix} a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = a_{11}M_{11} = a_{11}A_{11}.$$

Udowodnione własności pozwalają dość łatwo obliczać wyznaczniki macierzy dowolnego stopnia. Wystarczy macierz $A \in M_n(\mathbb{K})$ sprowadzić za pomocą operacji elementarnych do macierzy górnotrójkątnej $B = (b_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$. Przypuśćmy, że macierz B otrzymaliśmy w wyniku k operacji elementarnych typu (I) i pewnej liczby operacji elementarnych typu drugiego. Ponieważ operacje elementarne typu (II) nie zmieniają wyznacznika, a operacje typu (I) zmieniają znak wyznacznika, więc

$$\det A = (-1)^k \det B = (-1)^k b_{11} b_{22} \cdots b_{nn}.$$

Twierdzenie 15 Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$. Wtedy dla każdego $j = 1, \ldots, n$

$$detA = \sum_{i=1}^{n} (-1)^{i+j} a_{ij} M_{ij} = \sum_{i=1}^{n} a_{ij} A_{ij}$$

 $(rozwinięcie\ wyznacznika\ względem\ j$ -tej $kolumny)\ oraz\ dla\ każdego\ i=1,\ldots,n$

$$detA = \sum_{j=1}^{n} (-1)^{i+j} a_{ij} M_{ij} = \sum_{j=1}^{n} a_{ij} A_{ij}$$

(rozwinięcie wyznacznika względem i-tego wiersza).

Twierdzenie głosi, że wyznacznik macierzy A jest równy sumie iloczynów elementów ustalonego wiersza (lub ustalonej kolumny) przez ich dopełnienia algebraiczne.

Dowód. Korzystając z własności wyznaczników, otrzymujemy

$$\det A = \begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1j} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & \cdots & a_{2j} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{nj} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1j} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & 0 & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & 0 & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & 0 & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} + \cdots + \begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & 0 & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & \cdots & 0 & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & 0 & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = \\ = \sum_{i=1}^{n} \begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1,j-1} & 0 & a_{1,j+1} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{i1} & \cdots & a_{i,j-1} & a_{i,j+1} & \cdots & a_{in} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{n,j-1} & 0 & a_{n,j+1} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = \\ = \sum_{i=1}^{n} (-1)^{j-1} \begin{vmatrix} 0 & a_{11} & \cdots & a_{1,j-1} & a_{1,j+1} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{n,j-1} & a_{n,j+1} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = \\ = \sum_{i=1}^{n} (-1)^{(j-1)+(i-1)} \begin{vmatrix} a_{ij} & a_{i1} & \cdots & a_{i,j-1} & a_{i,j+1} & \cdots & a_{in} \\ 0 & a_{11} & \cdots & a_{1,j-1} & a_{1,j+1} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & a_{n1} & \cdots & a_{i-1,j-1} & a_{i-1,j+1} & \cdots & a_{i-1,n} \\ 0 & a_{i+1,1} & \cdots & a_{i+1,j-1} & a_{i+1,j+1} & \cdots & a_{i-1,n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & a_{n1} & \cdots & a_{n,j-1} & a_{n,j+1} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = \\ = \sum_{i=1}^{n} (-1)^{(j-1)+(i-1)} a_{ij} M_{ij} = \sum_{i=1}^{n} a_{ij} A_{ij}.$$

Niech $A^T = (a'_{ji})$, gdzie $a'_{ji} = a_{ij}$. Ponieważ minorem M'_{ji} odpowiadającym elementowi a'_{ii} jest M_{ij} , więc

$$\det A = \det A^T = \sum_{j=1}^n (-1)^{j+i} a'_{ji} M'_{ji} = \sum_{j=1}^n (-1)^{i+j} a_{ij} M_{ij}.$$

Twierdzenie 16 (Twierdzenie Cauchy'ego) Niech $A = (a_{ij}), B = (b_{ij}) \in M_n(\mathbb{K}).$ Wtedy

$$detAB = detAdetB.$$

Dowód. Niech $[n] = \{1, \ldots, n\}, X = [n]^{[n]}$ i niech $f \in X$. Wtedy

$$\det AB = |b_{11}A^1 + \dots + b_{n1}A^n, b_{12}A^1 + \dots + b_{n2}A^n, \dots, b_{1n}A^1 + \dots + b_{nn}A^n| =$$

$$= \sum_{f \in X} b_{f(1)1} \dots b_{f(n)n} |A^{f(1)}, \dots, A^{f(n)}|.$$

Gdyby funkcja f nie była bijekcją, to istniałyby takie wskaźniki k i l, dla których f(k) = f(l). Wtedy macierz $[A^{f(1)}, \ldots, A^{f(n)}]$ miałaby dwie kolumny identyczne i jej wyznacznik byłby równy 0. Wystarczy zatem rozpatrzyć te funkcje f, które są permutacjami.

W konsekwencji

$$\det AB = \sum_{\sigma \in S_n} b_{\sigma(1)1} \cdots b_{\sigma(n)n} |A^{\sigma(1)}, \dots, A^{\sigma(n)}| =$$

$$= \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \sigma b_{\sigma(1)1} \cdots b_{\sigma(n)n} \det A =$$

$$= \det A \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn} \sigma b_{1\sigma(1)}^T \cdots b_{n\sigma(n)}^T =$$

$$= \det A \det B^T = \det A \det B.$$

Niech $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$ będzie macierzą odwracalną. Wtedy

$$1 = \det I = \det(AA^{-1}) = \det A \det A^{-1}.$$

Stąd

$$\det A \neq 0 \text{ oraz } \det A^{-1} = \frac{1}{\det A}.$$

Definicja 15 Niech $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$. Macierz $D^T = (D_{ij})^T \in M(\mathbb{K})$, w której element D_{ij} jest równy dopełnieniu algebraicznemu elementu a_{ij} , nazywamy macierzą dopełnień algebraicznych odpowiadającą macierzy A.

Lemat 2 Niech $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$. Wtedy

$$a_{i1}A_{j1} + a_{i2}A_{j2} + \dots + a_{in}A_{jn} = \delta_{ij}detA,$$

oraz

$$a_{1i}A_{1j} + a_{2i}A_{2j} + \dots + a_{ni}A_{nj} = \delta_{ij} det A.$$

Dowód. Dla i=j twierdzenie jest oczywiste. Załóżmy, że $i\neq j$. Wtedy $\delta_{ij}=0$. Oznaczmy przez B macierz otrzymaną z macierzy $A=[A_1,\ldots,A_i,\ldots,A_j,\ldots,A_n]$ przez zastąpienie wiersza A_j wierszem A_i , tzn.

$$B = [A_1, \dots, A_i, \dots, A_i, \dots, A_n].$$

Ponieważ macierz B ma dwa jednakowe wiersze, więc $\det B = 0$.

Z drugiej strony dopełnienie algebraiczne B_{jk} jest równe dopełnieniu A_{jk} . Rozwijając wyznacznik det B względem j-tego wiersza, otrzymamy

$$0 = \det B = \sum_{k=1}^{n} b_{jk} B_{jk} = \sum_{k=1}^{n} a_{ik} A_{jk}.$$

Drugi wzór wykazujemy analogicznie.

Twierdzenie 17 Niech $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{K})$. Wtedy

$$A \cdot D^T = (detA)I.$$

W szczególności, jeżeli $det A \neq 0$, to macierz A jest odwracalna oraz

$$A^{-1} = \frac{1}{\det A} D^T.$$

Dowód. Zauważmy, że

$$AD^{T} = \begin{bmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{nn} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} A_{11} & \cdots & A_{n1} \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ A_{1n} & \cdots & A_{nn} \end{bmatrix}.$$

Niech $C=(c_{ij})=AD^T$. Wtedy, zgodnie z lematem, $C=(\delta_{ij}\mathrm{det}A)=(\mathrm{det}A)I$. W rezultacie

$$AD^T = (\det A)I.$$

Jeżeli $\det A \neq 0$, to

$$\frac{1}{\det A}AD^T = A\frac{1}{\det A}D^T = I.$$

Stad

$$A^{-1} = \frac{1}{\det A} D^T.$$

Wniosek 6 Niech $A \in M_n(\mathbb{K})$. Macierz A jest odwracalna wtedy i tylko wtedy, gdy $det A \neq 0$ wtedy i tylko wtedy, gdy rank A = n.

Wniosek 7 Jeżeli macierz $B \in M_n(\mathbb{K})$ jest odwracalna, to dla dowolnej macierzy $A \in M_n(\mathbb{K})$

$$det A = det(B^{-1}AB).$$

Uwaga

Zbiór wszystkich macierzy odwracalnych stopnia n nad ciałem \mathbb{K} oznaczamy symbolem $GL_n(\mathbb{K})$ i nazywamy pełną grupą liniową macierzy stopnia n nad ciałem \mathbb{K} .

Dokument ten stanowi utwór podlegający ochronie na mocy prawa autorskiego. Utwór ten w całości ani we fragmentach nie może być powielany ani rozpowszechniany za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych. Ponadto, utwór ten nie może być umieszczany ani rozpowszechniany w postaci cyfrowej zarówno w Internecie, jak i w sieciach lokalnych, bez pisemnej zgody posiadacza praw autorskich.